

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9239 af 15/08/2000 (Historisk)

**Ankestyrelsens principafgørelse A-26-00 om skolepraktikuddannelse -
PKU - uddannelse - mindsteløn - begunstigende afgørelse - retlig mangel -
indholdsmangel - ugyldighed - revalidering**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200036-00

Ankestyrelsens principafgørelse A-26-00 om skolepraktikuddannelse - PKU - uddannelse - mindsteløn - begunstigende afgørelse - retlig mangel - indholdsmangel - ugyldighed - revalidering

Resume:

Ansøger kunne ikke støtte ret på en begunstigende forvaltningsakt, der led af en indholdsmangel, selv om hun var i god tro. Ansøger havde ved en fejl fået suppleret elevgodtgørelsen op til fagets mindsteløn under skolepraktik.

Den retlige mangel måtte anses for væsentlig, og der forelå ikke særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at afgørelsen kunne opretholdes.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 266 af 12. april 2000 - § 62, stk. 2

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 439 af 29. maj 2008 - § 56

Sagsfremstilling:

Ansøger fik i juli 1996 bevilget bruttorevalideringsydelse i henhold til dagældende bistandslov § 43, stk. 2 til HG1 i et år.

Revalideringen var bevilget som følge af dårlig ryg.

I forbindelse med at ansøger ville blive færdig med HG1 i juni 1997, henvendte hun sig til kommunen med henblik på råd og vejledning. Hun havde uopfordret søgt praktikplads som kontorelev, men var samtidig meget interesseret i at fortsætte med HG2, således at elevtiden herefter ville blive 2 år.

På et revalideringsmøde blev det besluttet, at der skulle udfærdiges en bekræftelse på, at der kunne ydes støtte i forbindelse med elevtid hos en privat arbejdsgiver. Såfremt ansøger ikke fik en praktikplads, kunne hun fortsætte med HG2, da kommunen så anså hendes muligheder for at få en elevplads for at være større.

Ansøger fik i sommeren 1997 bevilget bruttorevalideringsydelse til HG2 frem til 30. juni 1998.

Ansøger søgte fortsat praktikplads, men havde endnu ikke fået én, da hun i sommeren 1998 var færdig med HG2. Det aftaltes med kommunen, at ansøger fortsat skulle være aktiv elevpladssøgende. Såfremt hun ikke fandt en elevplads, ville hun få en elevplads i form af skolepraktik på Handelsskolen.

Ansøger blev orienteret om, at hun ville bevare sin ydelse med udmåling i henhold til § 43, stk. 2 indtil elevstilling påbegyndtes, dog længst indtil skolepraktik sidst på året.

Der udfærdigedes en bekræftelse på, at der ville kunne ydes løntilskud i henhold til § 43, stk. 8 i forbindelse med en elevplads.

I november 1998 påbegyndte ansøger skolepraktik på Handelsskolen. Hun modtog i elevtiden elevgodtgørelse fra skolen med 7.500 kr. pr. måned. 1. år og 7.900 kr. pr. måned. 2. år. Hun betragtedes som voksenlærling i henhold til aktivlovens § 60, punkterne 1, 2 og 3. Der ville blive ydet tilskud fra elevløn til mindsteløn i henhold til aktivlovens § 62, stk. 2, fra 9. november 1998 til 8. november 2000.

I marts 1999 rettede ansøger henvendelse til kommunen for at forhøre sig om mulighederne for at skifte uddannelsesretning.

Den 2. marts 1999 fik hun afslag på forlængelse af bevillingen, da uddannelsesskiftet ikke skyldtes helbredsmæssige problemer. En afbrydelse af nuværende uddannelsesforhold ville således bevirke en annullering af bevillingen i henhold til § 62.

I marts 1999, hvor kommunen var blevet opmærksom på SM O-162-97, hvoraf fremgik at der ikke kunne ydes supplement til elevgodtgørelsen op til mindstelønnen under skolepraktik, blev det besluttet at ændre bevillingen, idet der var tale om en fejludbetaling i henhold til aktivlovens § 62.

Bevillingen ændredes derfor pr. 1. april 1999 til udmåling af supplement til elevgodtgørelsen op til revalideringsydelsesniveau i henhold til aktivlovens § 52. Det bemærkedes, at skulle ansøger senere i uddannelsesforløbet komme i ordinær elevstilling, ville hun være berettiget til supplement op til mindstelønnen indenfor HK-området.

Ansøger fik skriftlig besked herom den 13. april 1999.

Forbundet klagede herefter på ansøgers vegne over ændringen af bevillingen. Det blev anført, at SM O-162-97 forelå på det tidspunkt, hvor den oprindelige bevilling blev givet.

Der var ved ændringen af bevillingen reelt tale om en tilbagekaldelse af en begunstigende forvaltningsakt, som fik ikke ubetydelige økonomiske konsekvenser for ansøger og derfor var af meget indgribende karakter. Ansøger fik således den berettigede forventning, at hun ville modtage en samlet aflønning svarende til HK's mindsteløn i hele praktikperioden.

Forbundet mente således, at kommunen var afskåret fra at tilbagekalde afgørelsen af 16. november 1998.

Kommunen besluttede efterfølgende, at den ændrede udmåling først skulle have virkning fra den 30. juni 1999.

Nævnet fandt, at da ansøger ikke var ansat i et ordinært elevforhold og derved ikke oppebar løn, men elevgodtgørelse, var hun ikke omfattet af den personkreds, der var berettiget til støtte efter bestemmelsen i § 62, stk. 2. Hun kunne derfor alene modtage et supplement op til niveauet for revalideringsydelse efter aktivlovens § 52.

Kommunens udbetaling var sket på baggrund af en fejlfortolkning af aktivlovens § 62, stk. 2, og kunne derfor efter nævnets opfattelse ikke opretholdes, uanset at ansøger i et vist omfang måtte have indrettet sig på et højere økonomisk niveau.

Da kommunen ved en senere afgørelse havde indrømmet hende en 3 måneders frist til at lette overgangen til en lavere ydelse fandt nævnet herefter ikke grundlag for at ændre kommunens afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at forbundet forstod nævnets afgørelse således, at nævnet var af den opfattelse, at den oprindelige afgørelse på grund af fejlfortolkning var ugyldig. Efter forbundets vurdering var det ikke oplagt, at fejlfortolkningen medførte ugyldighed, og ved vurderingen af, om ugyldighedsvirkningen skulle indtræde, skulle de forhold indgå, som tidligere var fremhævet som begrundelse for anken af kommunens afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, i hvilket omfang en begunstigende afgørelse kan tilbagekaldes.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke var berettiget til at modtage løntilskud op til niveauet for mindstelønnen under skolepraktik, jf. aktivlovens §§ 60-62. Hun var alene berettiget til at modtage revalideringsydelse med fradrag af elevgodtgørelsen.

Begrundelsen var, at hun ikke opfyldte betingelserne herfor.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger under skolepraktik ikke kunne anses for at være under uddannelse hos en privat eller offentlig arbejdsgiver. Der var lagt vægt på, at under skolepraktikordningen havde deltagerne elevstatus i forhold til lovgivningen og modtog elevgodtgørelse. I virksomhedspraktik havde deltagerne lønmodtagerstatus og modtog løn.

Ankestyrelsen fandt således, at kommunes afgørelse af 16. november 1998 led af en retlig mangel.

Ankestyrelsen fandt ikke, at afgørelsen kunne opretholdes som gyldig med denne mangel.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at den retlige mangel måtte anses for væsentlig.

Der var endvidere lagt vægt på, at ved væsentlige indholdsmangler ville særlige omstændigheder kun undtagelsesvis føre til, at en sådan forvaltningsakt kunne anses for gyldig. Dette gjaldt også ved begunstige afgørelser.

Ankestyrelsen fandt ikke, at det forhold, at ansøger havde været i god tro og til en vis grad havde indstillet sig på et højere økonomisk niveau, var sådanne særlige omstændigheder, at afgørelsen undtagelsesvis kunne anses for gyldig.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.